

Sygnatura akt VI Ka 582/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 września 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Gawron-Sambura

Sędziowie SSO Grzegorz Kiepus (spr.)

SSO Bożena Żywiół

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Janusza Banacha

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2016 r.

sprawy 1. **M. W. (1)** ur. (...) w G.,

syna T. i K.

oskarżonego z art. 279§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 279§1 kk, art. 13§2 kk w zw. z art. 279§1 kk

2. **E. O. (1)** ur. (...) w K.,

córki A. i B.

oskarżonej z art. 279§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, art. 279§1 kk, art. 13§2 kk w zw. z art. 279§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 stycznia 2016 r. sygnatura akt IX K 826/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, iż obniża oskarżonym wymierzone kary łączne: w odniesieniu do M. W. (1) do 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast w odniesieniu do E. O. (1) do 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. (1) i adw. K. I. kwoty po 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmujące kwoty po 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonych z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16.09.2016r. w części dotyczącej oskarżonej E. O. (1)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29.01.2016r. E. O. (1) została uznana za winną tego, że:

1) w nocy z 5 na 6 marca 2014r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych, dokonała włamania do korytarza części piwnicznej budynku nr (...) przy ul. (...), a następnie pokonując zabezpieczenie w postaci kłódki dokonała włamania do piwnicy oznaczonej nr (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia rower marki (...), wkrętarzkę marki (...), wiertarkę marki (...), wędki oraz inny sprzęt wędkarski o łącznej wartości 20 000zł działając na szkodę A. C. i D. C., a także usunęła dokument w postaci karty wędkarskiej na nazwisko D. C., którym nie miała prawa wyłącznie rozporządzać, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazana została na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2) – w nocy z 5 na 6 marca 2014r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej, dokonała włamania do piwnicy oznaczonej nr (...) znajdującej się w części piwnicznej budynku nr (...) przy ul. (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia rower marki (...) o nr ramy (...), o wartości 700zł działając na szkodę S. M. (1), tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk;

– w nocy z 5 na 6 marca 2014r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej, dokonała włamania do piwnicy oznaczonej nr (...), znajdującej się w części piwnicznej budynku (...) przy ul. (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia szlifierkę marki (...) oraz plecak z butami trekkingowymi, o łącznej wartości 500 zł, działając na szkodę M. B., tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk;

- w nocy z 5 na 6 marca 2014r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1), usiłowała dokonać kradzieży z włamaniem do piwnicy oznaczonej nr (...), znajdującej się w części piwnicznej budynku nr (...) przy ul. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, ze względu na użycie środka nie nadającego się do pokonania zabezpieczenia jej wnętrza w postaci kłódki działając na szkodę C. G., tj. przestępstwa z art. 17 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za czyny te stanowiące ciąg przestępstw na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1kk skazana została na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono oskarżonej karę łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 6.03.2014r. do dnia 7.03.2014r.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych.

W wywiedzionej apelacji obrońca oskarżonej E. O. (1) zaskarżyła wyrok w całości zarzucając mu:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk, sprowadzającą się do przypisania oskarżonej sprawstwa w wyniku jednostronnej i nie uwzględniającej wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego;

2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 5 § 2 kpk, poprzez naruszenie zasady in dubio pro reo i uwzględniając jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonej i całkowitym pominięciu okoliczności dla niej korzystnych;

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, przez uznanie, iż oskarżona winna jest popełnienia przypisanego jej przestępstwa, mimo istotnych wątpliwości wynikających ze zgromadzonego materiału dowodowego;

4) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż wyjaśnienia oskarżonych złożone na rozprawie, stanowią przyjętą przez oskarżonych linię obrony, mającą na celu zdjęcie z oskarżonej odpowiedzialności za popełnienie zarzucanych jej czynów, pomimo braku innych dowodów potwierdzających te domniemania w postaci zeznań świadków czy też innych dowodów;

5) rażąco niewspółmierność kary, wyróżniającą się w wymierzeniu oskarżonej za czyn opisany w pkt I zaskarżonego wyroku kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z pkt II – IV kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a jako kary łącznej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy zagrożeniu ustawowym od 1 roku do 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz możliwości jej warunkowego zawieszenia.

W oparciu o podniesione zarzuty obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i wymierzenie oskarżonej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszącej 5 lat.

Apelacja obrońcy okazała się bezzasadna w części kwestionującej dokonane przez sąd rejonowy ustalenia faktyczne i podnoszącej zarzut obrazy przepisów postępowania mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia. Wbrew jej wywodom sąd nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, ani też nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania określonych w art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk. Przeciwnie, sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, w oparciu o wszystkie przeprowadzone dowody, ocenione swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, mając w polu widzenia okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej, nie naruszając przy tym normy nakazującej rozstrzygnięcie wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym na korzyść oskarżonego, a swoje stanowisko w przedmiocie winy oskarżonej należycie uzasadnił w pisemnych motywach wyroku, wskazując jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Ujawnione okoliczności sprawy nie pozostawiają jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że oskarżone E. O. i M. W. działali wspólnie i w porozumieniu. Wcześniej szczegółowo zaplanowali w jaki sposób dokonają włamań do piwnic i podzielili między siebie role jakie mieli odegrać w realizacji przestępczego zamiaru. Około godziny 3:40 zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji P. P. i M. J. na klatce schodowej jednego z budynków przy ul. (...) w K.. Z uwagi na podejrzaną zachowanie zostali wylegitymowani i rozpytani na okoliczność powodu przebywania na klatce schodowej o tak wczesnej porze. Oświadczyli policjantom, że przyjechali z Z. na rowerach w celu rozwożenia ulotek. Po sprawdzeniu okazało się, że żadnych ulotek przy sobie nie posiadają. Nie potrafili racjonalnie wytłumaczyć powodów przyjazdu do K.. Oskarżona w końcu oświadczyła, że przyjechali z M. W. do K. na dyskotekę. Nie była jednak w stanie podać jej nazwy, ani nawet lokalizacji w K. (zeznania M. J. – k. 68, k. 313; zeznania P. P. – k. 70-71, k. 404). Rower, na którym oskarżona miała przyjechać do K. i który został oskarżonej (protokół zatrzymania – k. 8), stanowił własność S. M. i pochodził z włamania dokonanego tej samej nocy do piwnicy nr(...), znajdującej w pobliskim budynku przy ul. (...) w K. (zeznania S. M. – k. 58). Wskazane okoliczności jednoznacznie wskazują na to, że E. O. współdziałała z M. W. w trakcie dokonywanych przestępstw. Gdyby było inaczej nie przedstawiałyby policjantom niespójnych i nieprawdziwych informacji na temat pochodzenia skradzionego roweru, ani też zmyślanych powodów przyjazdu do K.. Jej wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym, podtrzymane na rozprawie, odbiegają od informacji przekazanych policjantom, rażą naiwnością i stanowią jedynie nieudolną próbę uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa. Tak też zostały ocenione przez sąd pierwszej instancji, którą to ocenę sąd odwoławczy w pełni podziela. Nie sposób przyjąć za wiarygodne twierdzeń oskarżonej, że oczekiwała przed blokiem przez kilka godzin na M. W. i nie wzbudziła w niej żadnych podejrzeń okoliczność, że M. W. wielokrotnie wynosi z klatki schodowej jakieś torby i chowa je za budynkiem. Nie zareagowała również wtedy, gdy M. W. wyprowadził z klatki rowery, na których oboje przemieścili się do innego bloku (wyjaśnienia oskarżonej – k. 101). Sąd rejonowy dokonał prawidłowej oceny wyjaśnień obojga oskarżonych, słusznie uznając, że były one ukierunkowane na uwolnienie oskarżonej E. O. od odpowiedzialności karnej. Ocena ta jest zgodna z zasadami logiki i doświadczenia

życiowego. Wszystkie okoliczności sprawy we wzajemnym powiązaniu pozwalały na przypisanie oskarżonej sprawstwa i winy w zakresie zarzucanych jej czynów. Oskarżona wiedziała, że do K. przyjechała celem dokonywania wspólnie z M. W. kradzieży z włamaniem. Innego celu przyjazdu do K. o tak późnej porze nie potrafiła racjonalnie wskazać. Nie wytłumaczyła też z jakiego powodu przez kilka godzin beczynnie oczekiwała na oskarżonego M. W. i przypatrywała się jak ten wynosi z klatki schodowej budynku kolejne zapakowane torby, a w końcu dwa rowery, które wspólnie z M. W. ukryła w innym budynku. Okoliczności te dowodzą, iż oskarżona E. O. współdziałała z M. W. w trakcie realizacji przestępczego zamiaru, a jej rola polegała na staniu na „czatach” i pomocy w ukryciu łupów pochodzących z włamań.

Chybiony był podniesiony przez obronę zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk. Z pisemnych motywów wyroku nie wynika, aby sąd pierwszej instancji powziął wątpliwości, o których mowa w tym przepisie – sąd odwoławczy również tego rodzaju wątpliwości nie dostrzega.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonej w pkt 1 wyroku jako przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, a czynów przypisanych w pkt 2 jako ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk – nie budzi zastrzeżeń. Kary jednostkowe w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności za pierwszy czyn oraz w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności za ciąg przestępstw, tylko nieznacznie przekraczają minimalne zagrożenie, nie mogą być więc uznane za niewspółmiernie surowe. Biorąc jednak pod uwagę bliski związek przedmiotowo–podmiotowy pomiędzy wszystkimi przestępstwami przypisanymi oskarżonej, sąd odwoławczy obniżył orzeczoną wobec oskarżonej karę łączną do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Nie znalazł natomiast sąd okręgowy podstaw do warunkowego zawieszenia wykonywania orzeczonej kary łącznej. Oskarżona była bowiem uprzednio wielokrotnie karana, w tym za umyślne przestępstwa podobne, co nie pozwala na sformułowanie wobec niej pomyślnej prognozy kryminologicznej. Warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia wobec niej celów kary, a w szczególności powrotowi do przestępstwa. Oskarżona jest sprawczynią niepoprawną, wymaga zatem poddania oddziaływaniom wychowawczo–resocjalizacyjnym w warunkach izolacji penitencjarnej w celu wdrożenia do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.